

От Лом до гр. Сандански – срещи с природата на България през погледа на студента

Едни от най-вълнуващите моменти за студентите в Лесотехническият университет са учебните практики. Те са повод за емоции и преживявания, които с нищо не могат да се сравнят. Аз съм студентка във втори курс от специалност „Горско стопанство“. Нашият випуск е доста ошетен откъм пришествията от COVID-19. Първи курс и част от втори изкарахме в онлайн среда, затова с нетърпение очаквахме учебната практика по дендрология, почвознание и горски недървесни ресурси. За мен вълнението беше още по-голямо, защото щяхме да започнем от района, в който съм родена, и да прекараме там два дена. Освен това трябваше да представя Учебно-опитното горско стопанство „Петрохан“ – с. Бързия, както и информация за интензивните култури по течението на р. Дунав. Затова ще се опитам да разкажа за това, с което се обогатихме като бъдещи специалисти и българи по време на учебната ни практика.

Маршрутът, по-който щяхме на минем, беше: София – Беледи

УОГС „Петрохан“ – започваме практиката

хан – Петрохан – Монтана – Лом – София – Кресна – гр. Сандански – м. Юндола – Белмекен – Костенски водопад – София. Целта на учебната практика е запознаване с дендрофлората и растителността, с екологичните условия, за които са типични съответните дървесни видове в естествена среда, и с почвените типове, вземането на почвени проби, почвообразуващи скали и минерали, както и с недървесните ресурси и продукти от горите. На 16 май тръгнахме от Лесотехническият университет и, повярвайте ми, бяхме жадни за нови знания и с желание да приложим наученото досега. Всичко вървеше отлично до момента, в който ав-

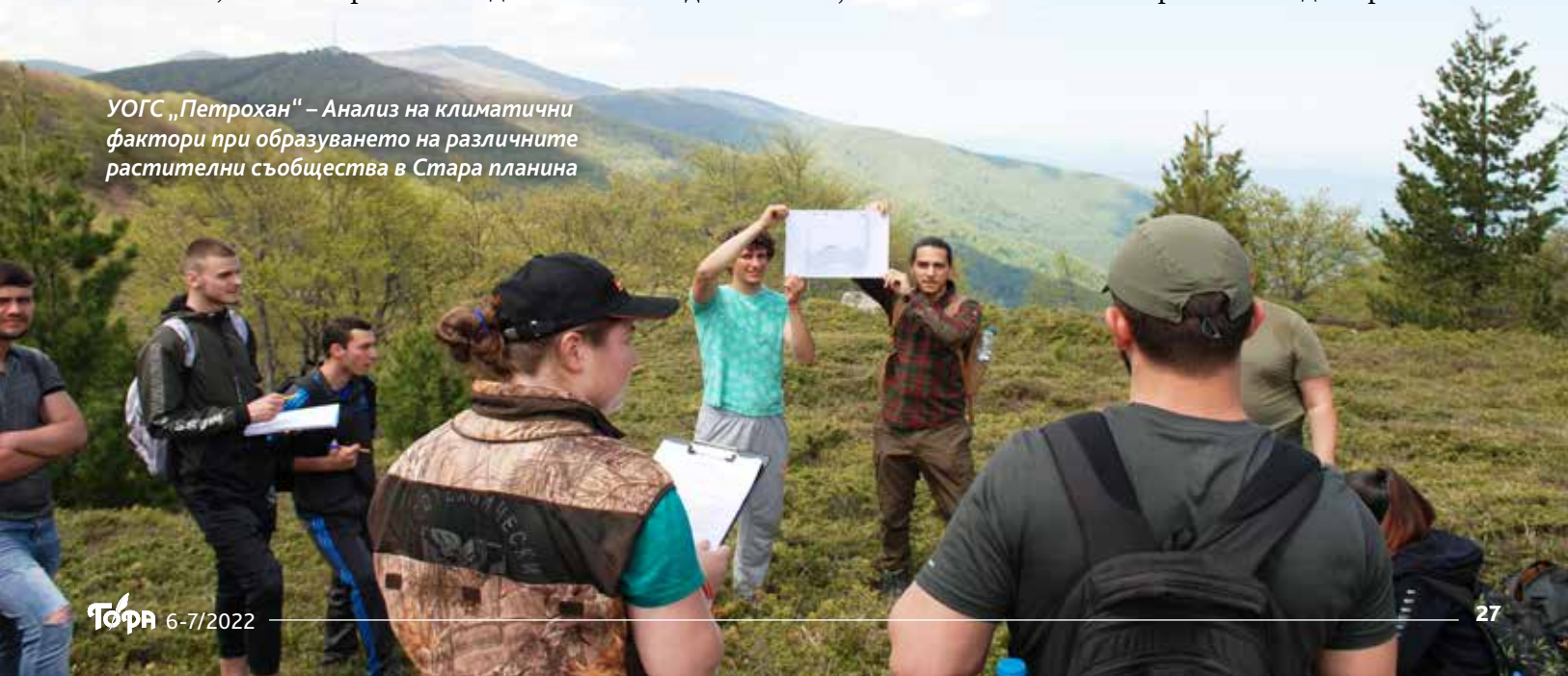
тобусът ни аварира и трябваше да изчакаме друг, но това не попречи на настроението ни. Маршрутът ни бе разделен на обекти, а когато спирахме до тях, коментирахме горскорастителното райониране, климатичните и почвените условия, описахме дендрофлористичния състав. Задачата ни беше да направим връзка между екологичните условия и разпространението, растежа и възобновяването

на дървесните и храстови видове, които се наблюдават в съответния обект, да вземем почвени проби за анализ и последващи изследвания.

Настанихме се в УОГС „Петрохан“ – с. Бързия, а след вечеря се събрахме на голямата тераса в базата, където с колегите обсъдихме посетените обекти. Разказах им за красотата на Берковския балкан, за легендите, свързани с тези места. Както си говорехме, около нас се понесе вълшебният звук на гайдата на нашия колега Антони Гълъбов. Мелодията пренесе всички ни в един друг свят.

На другата сутрин всички бяхме готови за работа. След спирка в по-

УОГС „Петрохан“ – Анализ на климатични фактори при образуването на различните растителни съобщества в Стара планина

Доц. Симеон Богданов обяснява на студентите разликата в богатството на почвите при различни фактори на почвообразуването

лите на Предбалкана и запознаване с типичната дървесна и храстова растителност и почвеното разнообразие стигнахме до Лом и р. Дунав, където разгледахме крайречната растителност и „евкалиптите на Европа“, както описа тополите преподавателят ни доц. Евгени Цавков, ръководител на практиката. Много обичаме да слушаме доц. Цавков, защото той умее да представи материала интересно, и макар да е строг, ни учи, че на първо място трябва да са знанията. Лесовъдството е знанието, добито в университета, приложено после в местата, на които ще работим, и то с много отговорност към горите на България. И с много, много любов.

По време на практиката преминахме и през Врачанския балкан, където се запознахме с дендрофлората на района. Хубавото на тези практики е, че освен научни знания, получаваме и географски и исторически сведения за всяко място, през което минаваме. Спир-

ка в нашия маршрут беше и Черепишкият манастир – място, което трябва да бъде посетено от всеки българин, който тачи историята ни, а оттам се отправихме към София, където приключи северният маршрут на практиката ни.

Южният маршрут ни отправи към Кресненското дефиле и гр. Сандански. Спряхме на няколко места – резерват „Тисата“ и парка „Свети Врач“ в гр. Сандански. На всяко от тях обогатихме знанията си за факторите на средата, почвите, растителността, споделяни от нашите преподаватели. Голяма е радостта ни да се „срещнем“ с един от редките видове в нашата дендрофлора – дървовидната хвойна, която местното население нарича „тис“, и оттам идва наименованието на резервата – „Тисата“. От гр. Сандански маршрутът ни продължи през м. Предела до УОГС „Георги Ст. Аврамов“ – с. Юндола. Любимо място за мен си остава Белмекен, където много пъти съм

Ваня Николова

била на лагер и ски състезания, там се проведе и ски-практиката ни. Справихме се успешно с поставените задачи и от горната граница на гората постепенно слязохме до базата на Университета, където дочакахме вечерта до огъня.

Практиката ни приключи, но останаха хубавите спомени и впечатления от изминатите почти 1000 км от Лом до гр. Сандански, през трите горскорастителни области – Мизийска, Тракийска, Южна крайгранична и от долния лесорастителен пояс до горната граница на гората. За нас предстоеше да осмислим и анализираме 21 обекта – богати с информация, дървесни видове, горски съобщества и многостранни недървесни ползи от тях.

Днес ние, младите хора на България, бъдещи лесовъди, осъзнаваме пред какво е изправена природата, планета и защо действията ни срещу изменението на климата ще бъдат основен фактор в най-голямото предизвикателство на нашето време.

Ваня НИКОЛОВА
студентка II курс, ФГС

Снимки:
гл. ас. д-р Николай ЦВЕТАНОВ

Белмекен, горната граница на гората – удовлетворени от изминалите дни с ръководителя на учебната практика доц. Евгени Цавков